

מְעַשֵּׂיכֶם בָּאֹתוֹ הָעוֹלָם ? רַעַשׁ  
הַקָּבָר וְאָמָר, קָמוּ לִכְוֹ, שַׁעֲכְשׁוּ  
מִפִּים אֶת בְּנֵי. תִּמְהֹן וּבְחֻרוֹ  
מִשְׁם בְּחָצֵי מִיל. יִשְׁבּוּ עַד  
שַׁהְאִיר הַפָּקָר. קָמוּ לְלִכְתָּה, וְרָאוּ  
אִישׁ אֶחָד שְׁהִיה רַץ וּבָרָתָה,  
וְהִיה שָׁוֹתָת דָם עַל כַּתְפָיו. אֲחוֹזָ  
בּוֹ, וִסְפֵּר לְהַם אֶת הַמְּעַשָּׂה.  
אָמְרוּ לוֹ, מָה שְׁמָךְ ? אָמְרָה לְהַם,  
לְחַמָּא בָּר לְיוֹאִי. אָמְרוּ, וּמָה בָּנוֹ  
לְיוֹאִי בָּר לְחַמָּא קָיה אָתוֹ  
הַמְּתָה. וּפְחוֹדוּ לְדִבָּר אָתוֹ יוֹתָר,  
וְלֹא חָזָרֶה. אָמְרָה רַבִּי אָבָא, זֶה  
שָׁאָמְרוּ שְׁתְּפָלוֹת הַמְּתִים מְגֻנּוֹת  
עַל הַחַיִים, מַנִּין לְנוּ ? שְׁבָתוֹב  
וַיַּעַלְוּ בְּנֶגֶב וַיָּבֹא עַד חַבְרוֹן.

אָמְרָה רַבִּי יְהוֹדָה, בָּא רָאָה, שְׁנִי  
גְּדָרִים נִדְרָה מִקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא  
לְיעַקָּב, אֶחָד שִׁירָד עַמּוֹ לְדוֹר  
עַמּוֹ בְּגָלוּתָה, וְאֶחָד שְׁיַעַלְהוּ  
מִקְבָּרוֹ לְרֹאֹת חֶדְוָת הַסְּיוּעָ  
מִקְדּוֹשׁ שְׁדָר עַם בְּנֵיו. זֶה  
שְׁבָתוֹב (בראשית מו') אָנָכִי אָרֶד  
עַמּוֹ מִצְרִימָה. אָנָכִי אָרֶד עַמּוֹ  
בְּגָלוּתָה, וְאָנָכִי אָעַלְךָ גַם עַלְהָ  
בְּנָאָמָר (יחזקאל לו') וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם  
מִקְבָּרוֹתֶיכֶם עַמּוֹ, וְכַתִּיב שָׁשָׁם  
עַל שְׁבָטִים וְגוֹ.

דָּבָר אֶחָר וַיַּקְם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ עַל  
מִצְרִים וְגוֹ - אָמְרָה רַבִּי שְׁמֻעוֹן,  
בָּאֹתוֹ יוֹם נִתְּנָה רִשׁוֹת לְשָׁרוֹ  
שֶׁל מִצְרִים עַל כָּל שָׁאר הַעֲמִים.  
שְׁנִינוּ, עד שְׁלָא מֶת יוֹסֵף, לֹא  
נִפְנַן שְׁלָטוֹן לְשְׁלָטָן שֶׁל מִצְרִים  
עַל יִשְׂרָאֵל. בֵּין שְׁמַת יוֹסֵף, אֶזְרָאֵל  
וַיַּקְם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ עַל מִצְרִים.  
וַיַּקְם - כְּמַי שְׁהִיה גָּמֹוד וְקָם.

[וַיַּקְם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ וְכוֹ] רַבִּי  
יַצְחָק פֶּתַח, (שיר א') עַד שְׁהַמֶּלֶךְ  
בְּמִסְבּוֹן נְרָדי גַּמְן רִיחָו. עַד  
שְׁהַמֶּלֶךְ - זֶה הַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא.  
זֶה שְׁבָתוֹב (ישעיה מו') כִּי אָמָר ה'  
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְכַתִּיב (דברים ל')  
וַיְהִי בִּשְׁרוֹן מֶלֶךְ. בְּמִסְבּוֹן - בֵּין

עַלְמָא. אַתְּרַגִּישׁ קָבָרָא, וְאָמָר, אָזְילָוּ קָוּמוֹ,  
דְּהַאִידְנָא יַלְקוֹן לְבָרִי, פְּטוֹהָוּ, וְעַרְקָוּ מִתְפָּמָן  
כְּפָלָגוֹת מִיל, יַתְבּוּ עַד דְּגָהִיר צְפָרָא. קָמוּ  
לְמַיְזָל, חַמְיָה חַד בָּר נְשָׁה, דְּהַוָּה רְהִיט וְעַרְקָ  
וְהַוָּה שְׁתִיתְדָּמָא אַכְתְּפָוִי, אַחֲדוּ בֵּיהָ, וְסַח לְהֹזָ  
עַזְבָּדָא, אָמְרוּ לָיהָ מָה שְׁמָךְ. אָמְרָה לְהֹזָא, לְחַמָּא  
בָּר לְיוֹאִי. אָמְרוּ, וִמְה (פְּ) לְיוֹאִי בָּר לְחַמָּא הַוָּה  
הַהְוָא מִיתָּא, וּמְסַפְּפִינָא לְאַשְׁתָּעוּיִי יִתְיִיר  
בְּהַדְרִיה. לֹא אַהֲדָרִי. אָמְרָה רַבִּי אָבָא, הַאִ  
דְּאָמְרוּ, דְּצַלּוֹתְהָוֹן דְּמַתְּיָא, מְגִינָן עַל חַיִי.  
מְנַלָּן. דְּכַתִּיב, (במדבר י"ג) וַיַּעַלְוּ בְּנֶגֶב וַיָּבֹא עַד  
חַבְרוֹן.

אָמְרָה רַבִּי יְהוֹדָה, פָּא חַזִּי, תְּרִין נְדָרִין נְדָר  
קְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְיעַקָּב. מַד, דִּיְיחָוֹת  
עַמְּיהָ לְמַיְדָר עַמְּיהָ בְּגָלוּתָא, וְחַד דִּיסְקִינִיהָ  
מִקְבָּרִיהָ, לְמַחְמִי חַדְרוֹתָא דְּסִיעָתָא קְדִישָׁא  
דְּדִיְירִי עַם בְּנוֹהִי, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, אַנְכִי אָרֶד  
עַמּוֹ מִצְרִימָה אַנְכִי אָרֶד עַמּוֹ בְּגָלוּתָא. וְאַנְכִי  
אָעַלְךָ גַם עַלְהָ, כַּמָּה דָאת אָמְרָה (חזקאל ל"ז)  
וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבָּרוֹתֶיכֶם עַמּוֹ. וְכַתִּיב (תהלים  
ככ"ב) שָׁשָׁם עַל שְׁבָטִים וְגוֹ.

דָּבָר אֶחָר (שמות א') וַיַּקְם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ עַל מִצְרִים  
וְגוֹ, אָמְרָה רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּהַהְוָא יוֹמָא,  
אַתְּיִהְיבּ לְיהָ רִשׁוֹתָא לְשָׁרוֹ שֶׁל מִצְרִים, עַל כָּל  
שֶׁאָר עַמְּין, דְּגָנָא, עַד דְּלָא מִית יוֹסֵף, לֹא  
אַתְּיִהְיבּ שְׁלָטָנוֹ לְשְׁלָטָנוֹ דְּמִצְרִים עַל יִשְׂרָאֵל,  
כִּיון דְּמִית יוֹסֵף, קְדִין וַיַּקְם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ עַל  
מִצְרִים, וַיַּקְם : בְּמַאֲן דְּהַוָּה מַאֲיךָ וְקָם.  
(וַיַּקְם מֶלֶךְ פְּרָשׁ וְכוֹ) רַבִּי יַצְחָק פֶּתַח, (שיר השירים א') עַד  
שְׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹן נְרָדי גַּמְן רִיחָו. עַד  
שְׁהַמֶּלֶךְ : דָא קְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא. הַדָּא הוּא  
דְּכַתִּיב, (ישעיה מ"ד) כִּי אָמָר יְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל.  
וְכַתִּיב (דברים ל"א) וַיְהִי בִּישְׁוֹרִין מֶלֶךְ. בְּמִסְבּוֹן : בֵּין

בנפי הכהובים. נרדי גמן ריחו - שגורמו להסלק מבעיניהם. דבר אחר עד שהמלך במסבו - בעוד שהקדוש ברוך הוא היה נתן תורה לישראל, שפטותם (שמות ל') ויהי שם עם ה' ארבעים יום ואربعעים לילה לחם לא אכל וגוי. בעוד שהיה כותב תורה לישראל, הוציאו ריהם הטוב, ואמרו אלה אלה יישראל.

דבר אחר עד שהמלך במסבו - בעוד שהיה קדוש ברוך הוא יורד על הר סיני לחת תורה לישראל. נרדי גמן ריחו - שפטותם נעשה ונשמע.

רבי פנהום אמר, כל אמה ואמה יש שיר למללה, וכשנותן הקדוש ברוך הוא שליטה זהה - מוריד את זה, וכשנותן שליטה לאותו שיר, אין לו שליטה אלא משום ישראל. וזה שפטותם היו ציריך בראש.

רבי יצחק אמר, ישראל הם בוגר כל שאר אמות העולם. מה שאיר העמים הם שבעים - אף ישראל הם שבעים. זהו שפטותם כל הנפש לבית יעקב הבאה מצירימה שבעים. וכי ששולט על ישראל, יכולו שולט על כל העולם.

רבי אבא אמר מכאן, יبني ישראל פרו ויישרצו וגוי - הרי שבעה. וכל דרכה (עליה) לעשרה - הרי שבעים. מה כתוב אחריו? ויקם מלך חדש על מצרים.

אמר רב הונא, למה השפעבו ישראל בכל הארץ? בשビル שישאר בהם עולם, שהם בוגר כל העולם, וככתוב (זכריה יד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושם אחד. ומה הוא הוא אחד - אף ישראל אחד, שפטותם (שמואל ב. ז') גוי אחד

פנפי הכהובים. נרדי גמן ריחו, דגומו לאסתלק מביבינהן.

דבר אחר, עד שהמלך במסבו, בעוד דקידשא בריד והוא יהיב אוריתא לישראל, הכתיב, (שמות ל"ד) ויהי שם עם ה' ארבעים يوم ואربعעים לילה לחם לא אכל וגוי. בעוד דהוה כתיב אוריתא לישראל, שבקו ריחיהון טב, ואמרו אלה אלה אלחיך ישראל.

דבר אחר עד שהמלך במסבו, בעוד דהוה קידשא בריד והוא נחית על טורא דסני, למיחב אוריתא לישראל, נרדי גמן ריחו, הכתיב, (שמות כ"ד) נעשה ונשמע.

רבי פנהום אמר, כל אומה ואמה אית לה שער לעילא, וכך קידשא בריד הוא יהיב שלטנותא לדין, אנחת לדין, וכך יהיב שלטנותא לההוא שיר, לית ליה שלטנותא, אלא בגין ישראל, הדא היא הכתיב, (אייה א') כייך לראש.

רבי יצחק אמר, ישראל אינון לקביל כל שאר אומות דעלמא, מה שאר עמיין אינון שבעים, אוף ישראל אינון שבעים, הדא הוא הכתיב, (בראשית מ"ז) כל הנפש לבית יעקב הבהה מצרימה שבעים. ומאן דשליט על ישראל, באילו שליט על כל עילמא.

רבי אבא אמר מהכא, יبني ישראל פרו ויישרצו וגוי, הא שבעה. וכל דרגא (נ"א סלה) לעשרה, הא שבעים. מה כתיב בתיריה, ויקם מלך חדש על מצרים.

אמר רב הונא, אמאי אשטעבידו ישראל בכל הארץ, האומין, בגין דישתאר בהון עלמא, דאיןון לקביל כל עילמא, וכתיב, (זכריה י"ד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושם אחד. ומה הוא חד, אוף ישראל חד, הכתיב, (שמואל ב. ז') גוי אחד